

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 2C/14/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7917204347
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Ladislav Burda
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2018:7917204347.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, sudcom Mgr. Ing. Ladislavom Burdom v právnej veci žalobcu: Ústredie práce sociálnych vecí a rodiny Trebišov, Úrad prác sociálnych vecí a rodiny v Trebišove, M. R. Štefánika 73/23, Trebišov 1, proti žalovanému: Bernáth Peter, nar. 22. 11. 1970, trvale bytom L. Kossutha 606/83 Kráľovský Chlmec, o zaplatenie 9.060,57 Eur s príslušenstvom t a k t o

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a .

II. Stranám konania n e p r i z n á v a právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu kojacemu súdu dňa 08.03.2017 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 9.060,57 Eur spolu s trovami konania. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dohodu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku občanovi zo zdravotným postihnutím na začatie prevádzkovania alebo vykonávania samostatnej zárobkovej činnosti č. 11/§57/2009/NPII-2 zo dňa 04.11.2009. V zmysle čl. II ods. 1 Dohody, mal žalovaný začať vykonávať samostatnú zárobkovú činnosť najneskôr dňom 01.12.2009 a vykonávať alebo prevádzkovať samostatne zárobkovú činnosť nepretržite po dobu 2 rokov odo dňa priznania postavenia chráneného pracoviska. Žalobca sa uvedenou dohodou zaviazal uhradiť žalovanému nenávratný príspevok vo výške 9.060,57 Eur po splnení podmienok uvedených v žiadosti v dohode o poskytnutí príspevku. Finančné prostriedky boli žalovanému subjektu poukázané dňa 04.12.2009 vo výške 9.060,57 Eur. K dohode bol vypracovaný aj dodatok č. 1 zo dňa 02.02.2010 z dôvodu doručenia žiadosti o predĺženie termínu zo dňa 01.02.2010. Žalovaný ním požiadal o predĺženie termínu predloženia právoplatného kladného posudku orgánu zdravia. K dohode bol vypracovaný aj dodatok č. 2 zo dňa 25.02.2010 z dôvodu doručenia žiadosti o predĺženie termínu zo dňa 24.02.2010, ktorým žalovaný požiadal o predloženie právoplatného kladného posudku orgánu zdravia. V súlade so správou o výsledku finančnej kontroly zo dňa 25.05.2010, orgán kontroly posúdil uvádzané skutočnosti ako porušenie dohody so závermi, že žalovaný nezačal vykonávať dňom 01.12.2009 samostatne zárobkovú činnosť, čím nesplnil svoj záväzok vyplývajúci z článku II. bod 1 predmetnej dohody. Ďalej orgán kontroly posúdil aj závažné porušenie dohody v zmysle čl. II bod 8, v ktorom sa žalovaný zaviazal dobrovoľne najneskoršie do 30 dní od nesplnenia, vrátiť príspevok Úradu práce zodpovedajúci rozsahu porušenia. Napriek porušeniu tejto dohody, tento záväzok konečný príjemca nesplnil. Dňa 17.07.2010 bolo žalovanému doručené oznámenie o odstúpení od dohody a výzva na vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 28.06.2010. Žalovaný na danú výzvu nereagoval a finančné prostriedky neuhradil. Dňa 08.02.2017 bola žalovanému doručené opätovná výzva na vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 02.02.2017, na ktorú žalovaný opätovne nereagoval a finančné prostriedky ku dňu podania žaloby nevrátil. Z uvedeného

dôvodu preto žalobca žiada, aby súd zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 9.060,57 Eur.

2. Konajúci súd vo veci dňa 25.04.2017 vydal platobný rozkaz č.k. 2C/14/2017-24, proti ktorému v zákonnej lehote podal odpor žalovaný. V odpore žalovaný uviedol, že žalobu žalobcu považuje za nedôvodnú, súhlasil s tým, že uzavrel so žalobcom dohodu, tak ako to žalobca uvádza, ale nesúhlasil s tvrdením o vrátení finančných prostriedkov a odstúpením od dohody. Zároveň v odpore vzniesol námietku premlčania a to z dôvodu, že dohoda bola podpísaná v roku 2009 a žaloba bola podaná až v roku 2017. Spolu s odporom žalovaný predložil konajúcemu súdu aj listinné dôkazy označené ako priznanie postavenia chránenej dielne zo dňa 31.10.2010, žiadosť o vydanie rozhodnutia zo dňa 11.01.2010, žiadosť o predĺženie termínu zo dňa 24.02.2010, žiadosť na Regionálny úrad verejného zdravotníctva v Trebišove o zmenu účelu užívania časti bytu na prevádzkovanie videoštúdia zo dňa 16.03.2010, rozhodnutie Regionálneho úradu verejného zdravotníctva, ktorým Regionálny úrad verejného zdravotníctva vyhovel žalovanému zo dňa 12.03.2010, rozhodnutie Mesta Kráľovský Chlmec zo dňa 09.03.2010, ktorým Mesto Kráľovský Chlmec vyzvalo žalovaného na doplnenie podkladov, rozhodnutie Mesta Kráľovský Chlmec zo dňa 14.04.2010, ktorým Mesto Kráľovský Chlmec povolilo zmenu užívania jednej obytnej miestnosti v bytovom dome č. súp. 608, umiestnenej na pozemku parc. č. 463/33 v k.ú. Kráľovský Chlmec, na nový účel a to prevádzku videoštúdia.

3. Na podaný odpor zo strany žalovaného reagoval písomným vyjadrením žalobca doručeným konajúcemu súdu dňa 30.05.2017 v ktorom uviedol, že skutočnosti uvedené v odpore v žiadnom prípade nespochybňujú uzatvorenú dohodu medzi žalobcom a žalovaným. Vo vyjadrení poukázal na nedbanlivosť žalovaného, ktorú mal zistiť a náležite postupovať v súvislosti so zmenou užívania obytnej miestnosti na užívanie CHP/CHD, ktorá spôsobila, že žalobca 2x vyhovel návrhu o predĺženie lehoty žalovaného, predložiť právoplatný kladný posudok orgánu zdravia, z čoho vyplýva, že subjektívne pochybenie zo strany žalovaného, viedlo k neprimeranému predlžovaniu lehoty na priznanie postavenia CHP/CHD. Uvedená skutočnosť ale nič nemení na tom, že podľa dohody bol žalovaný zaviazaný začať vykonávať alebo prevádzkovať samostatnú zárobkovú činnosť dňom 01.12.2009, čo podľa výsledkov finančnej kontroly nepreukázal. Zo strany žalobcu došlo k viacerým ústupkom vzhľadom na špecifické postavenie žalovaného. Žalobca napriek tomu nemôže a nesmie tolerovať porušenie podmienok dohody medzi žalobcom a žalovaným ale niekoľkokrát poskytol žalovanému priestor, aby sa vyjadril a aby poskytnuté finančné prostriedky vrátil.

4. Konajúci súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to žalobou doručenou konajúcemu súdu dňa 08.03.2017, výzvou na vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 02.02.2017, odstúpením od dohody a výzvou na vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 28.06.2010, oznámením o ukončení následnej finančnej kontroly a vyžiadanim písomného spracovania opatrenia na nápravu zistených nedostatkov zo dňa 15.06.2010, správou o výsledku následnej finančnej kontroly zo dňa 25.05.2010, dodatkom č. 1 k dohode č. 11/§57/2009/NPII-2 zo dňa 04.11.2009, dodatkom č. 2 k dohode č. 11/§57/2009/NPII-2 zo dňa 04.11.2009 a dodatku č. 1 zo dňa 02.02.2010, žiadosťou o predĺženie termínu zo dňa 24.02.2010, žiadosťou o predĺženie termínu zo dňa 18.01.2010, platobným poukazom zo dňa 02.12.2009, dohodou č. 11/§57/2009/NPII-2 zo dňa 04.11.2009, výpoveďami žalovaného a žalobcu, ďalšími listinnými dôkazmi založenými v spisovej dokumentácii a zistil tento skutkový stav veci:

5. Žalobca uzatvoril so žalovaným dohodu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku občanovi zo zdravotným postihnutím na začatie prevádzkovania alebo vykonávania samostatnej zárobkovej činnosti č. 11/§57/2009/NPII-2 zo dňa 04.11.2009, v zmysle ktorej mal žalovaný začať vykonávať samostatnú zárobkovú činnosť najneskôr ku dňu 01.12.2009 a to nepretržite po dobu 2 rokov. V zmysle uzavretej dohody sa žalobca zaviazal uhradiť žalovanému nenávratný príspevok vo výške 9.060,57 Eur po splnení podmienok uvedených v žiadosti a dohode o poskytnutí príspevku, ktoré boli žalovanému subjektu poukázané dňa 04.12.2009 v uvedenej výške 9.060,57 Eur. Z dôvodu výsledku finančnej kontroly zo dňa 25.05.2010, ktorou bol žalovaný oboznámený v rovnaký deň, orgán kontroly posúdil porušenie dohody, a preto dňa 12.07.2010 bolo žalovanému doručené oznámenie o odstúpení od dohody a výzva na vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 28.06.2010.

6. Z listiny označenej ako odstúpenie od dohody a výzva na vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 28.06.2010, konajúci súd zistil, že na základe správy o výsledku následnej finančnej kontroly dodržiavania podmienok dohody spracovanej oddelením kontroly ÚPSVaR v Trebišove, ktorá bola so žalovaným prerokovaná dňa 25.05.2010, Úrad práce soc. vecí a rodiny Trebišov v zmysle čl. 6 ods. 2 a 3 Dohody týmto od dohody č. 11/§57/2009/NPII-2 zo dňa 04.11.2009 odstúpil a zároveň požiadal žalovaného, aby v termíne do 30 kalendárnych dní od doručenia tohto listu, vrátil Úradu

práce soc. vecí a rodiny celý finančný príspevok poskytnutý na základe dohody, t.j. 9.060,57 Eur. Opätovnú výzvu žalobca na vrátenie finančných prostriedkov doručil žalovanému dňa 08.02.2017, čo vyplýva z doručenky doručovanej do vlastných rúk žalovaného a z listiny označenej ako výzva na vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 02.02.2017, ktorú žalobca predložil spolu so žalobou. Z uvedenej listiny vyplýva, že žalobca opätovne vyzval žalovaného, aby do 15 kalendárnych dní od doručenia tohto listu, vrátil žalobcovi celý finančný príspevok poskytnutý na základe dohody, t.j. 9.060,57 Eur.

7. Konajúci súd vo veci dňa 25.04.2017 vydal platobný rozkaz č.k. 2C/14/2017- 24, proti ktorému v zákonnej lehote podal odpor žalovaný. Žalovaný odpore vzniesol námietku premlčania a to z dôvodu, že potvrdil, že so žalobcom uzavrel dohodu, resp. podpísal dohodu dňa 04.11.2009 a ďalej uviedol, že žalobca podal žalobu až v roku 2017. V odpore poukázal na ustanovenia Obchodného zákonníka, kde základná premlčacia doba je 4 roky.

8. Na pojednávaní konanom dňa 30.01.2018 sa k námietke premlčania žalovaného vyjadrila poverená zamestnankyňa žalobcu, ktorá uviedla, že v zmysle ust. § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka ako aj § 2 ods. 2 písm. b) Obchodného zákonníka, má žalobca za to, že tento zmluvný vzťah sa spravuje ustanoveniami obchodného zákonníka, a teda by sa mal vymáhaný nárok spravovať aj ustanoveniami Obchodného zákonníka. Ďalej poukázala na ust. § 398 Obchodného zákonníka v zmysle ktorého sa končí premlčacia doba uplynutím 10 rokov od kedy došlo k porušeniu povinností, teda nie všeobecná premlčacia doba, ako to uvádza Obchodný zákonník v § 397. V tomto prípade by sa malo uplatňovať ust. § 398 Obchodného zákonníka.

9. Na vyjadrenie povereného zástupcu žalobcu reagoval žalovaný, ktorý uviedol, že sa nestotožňuje s vyjadrením žalobcu a podľa neho premlčacia doba je od 2 do 4 rokov. Mimoriadne to môže trvať 10 rokov, ale po rozviazaní predmetnej zmluvy, čo mal uzatvorenú s Úradom práce, ktorý mu predtým, ako vypovedal zmluvu, mal zaslať oznámenie, že predlžuje premlčaciu dobu na 10 rokov.

10. Na základe vykonaného dokazovania, súd dospel k tomuto právnomu záveru:

11. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že medzi stranami konania nie je sporné, že strany konania uzavreli dohodu o nadobudnutí nenávratného finančného príspevku občanovi zo zdravotným postihnutím na začatie prevádzkovania alebo vykonávania samostatnej zárobkovej činnosti. Na základe dohody sa žalobca zaviazal uhradiť žalovanému nenávratný príspevok vo výške 9.060,57 Eur za splnenia podmienok uvedených v žiadosti o dohode o poskytnutí finančného príspevku, ktoré boli žalovanému poukázané dňa 04.12.2009 vo výške 9.060,57 Eur.

12. Medzi stranami konania nie je sporné, že dňa 25.05.2010 došlo zo strany žalobcu k finančnej kontrole, s ktorou bol žalovaný oboznámený v rovnaký deň a orgán kontroly posúdil porušenie dohody zo závermi, že kontrolovaný subjekt nezačal vykonávať dňom 01.12.2009 samostatnú zárobkovú činnosť, čím nesplnil svoj záväzok vyplývajúci z čl. 2 bod 1 predmetnej dohody, na základe ktorého bolo dňa 12.07.2010 žalovanému doručené oznámenie o odstúpení od dohody a výzva na vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 28.06.2010.

13. V zmysle čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

14. Podľa ust. §149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

15. Podľa ust. §150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

16. Podľa ust. §153 ods. 1 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

17. Podľa ust. §153 ods. 2 CSP, na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

18. Podľa ust. §154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

19. Podľa ust. §100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

20. Podľa ust. §101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plyní odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

21. Zo žaloby ako aj z priložených listinných dôkazov súd zistil, že žalobca si uplatňuje vrátenie finančných prostriedkov, ktoré boli žalovanému poskytnuté ako nenávratný finančný príspevok občanovi zo zdravotným postihnutím na začatie prevádzkovania alebo vykonávania samostatnej zárobkovej činnosti za podmienok uvedených v dohode č. 11/§57/2009/NPII-2 zo dňa 04.11.2009. Súd je preto toho názoru, že námietku premlčania, ktorú vzniesol žalovaný, je potrebné posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a nie podľa ustanovení Obchodného zákonníka, ako to uviedol žalobca na pojednávaní dňa 30.01.2018. Žalobca podal žalobu na zaplatenie sumy 9.060,57 Eur zo strany žalovaného dňa 08.03.2017, teda po uplynutí 7 rokov odo dňa keď bolo žalovanému doručené oznámenie o odstúpení od dohody a bola mu doručená výzva na vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 26.06.2010. Následná výzva na vrátenie finančných prostriedkov bola žalovanému doručená až 08.02.2017.

22. Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení a citovaných zákonných ustanovení, súd zamietol žalobu žalobcu, potom čo zistil, že žalobca namietol premlčanie nároku žalobcu po uplynutí premlčacej doby a preto podľa ustanovení § 100 ods. 1 a § 101 Občianskeho zákonníka, súd právo - nárok na zaplatenie sumy 9.060,57 Eur žalobcovi priznať nemôže.

23. Konajúci súd by uplatňované právo - nárok na zaplatenie sumy 9.060,57 Eur zo strany žalobcu nemohol priznať, aj keby námietku premlčania vznesenú zo strany žalovaného posudzoval v zmysle ust. § 397 Obchodného zákonníka, z dôvodu, že uplatňované právo žalobcom by bolo taktiež premlčané.

24. Podľa ust. § 256 ods. 2 CSP, ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

25. O trovách konania rozhodol súd v zmysle vyššie citovaného zákonného ust. CSP a keďže si žalovaný v konaní trovy konania neuplatnil, súd rozhodol o trovách konania tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znova od doručenia opravného uznesenia, len v rozsahu vykonanej opravy. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 127 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch v exekučnom konaní.